

Súd: Okresný súd Humenné
Spisová značka: 13Csp/25/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120431304
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 06. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lucia Lacová
ECLI: ECLI:SK:OSHE:2022:6120431304.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Humenné, sudkyňou: JUDr. Lucia Lacová, v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska č. 5, 851 02 Bratislava - Petržalka, IČO: 35724803, zastúpený advokátskou spoločnosťou zapísanou v SAK pod č. 1638: Remedium Legal, s.r.o., Pajštúnska č. 5, 851 02 Bratislava - Petržalka, proti žalovanému: R. E., narodený XX.XX.XXXX, trvale bytom K. Č.. XXXX/X, XXX XX F., t. č. trvalý pobyt F., v konaní o zaplatenie 2.453,89 Eur s prísl., takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 1.704,82 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 896,59 Eur odo dňa 25.03.2020 do zaplatenia, všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Súd žalobcovi priznáva právo na náhradu trov konania vrátane trov odvolacieho konania vo vzťahu k žalovanému v rozsahu 100% s tým, že o samotnej výške trov bude rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením súdneho úradníka.

odôvodnenie:

1. Dňa 12.11.2020 bol Okresnému súdu Banská Bystrica doručený návrh na vydanie platobného rozkazu v upomínacom konaní o zaplatenie pohľadávky vo výške 2.453,89 Eur s prísl., ktorým sa žalobca domáhal vydania rozhodnutia tak, aby súd zaviazal žalovaného povinnosťou zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 2.453,89 Eur, pozostávajúcu z neuhradenej istiny úveru vo výške 1.645,66 Eur, z neuhradeného riadneho úroku vo výške 700,36 Eur, z neuhradeného úroku z omeškania vo výške 99,87 Eur, z neuhradených poplatkov vo výške 8,00 Eur, spolu so zákonným úrokom z omeškania zo sumy vo výške 1.645,66 Eur v sadzbe 5% p.a., od 25.03.2020 do zaplatenia, a tiež povinnosťou nahradiť žalobcovi trovy. Uplatnený nárok odôvodnil nasledovne tým, že dňa 14.03.2016 právny predchodca žalobcu, spoločnosť Y. Y., G..Y., so sídlom W. Č.. XX, XXX XX U., Z.: XXXXXXXX, uzavrela so žalovaným zmluvu č. XXXXXXXXXX (ďalej len ako „zmluva“), ktorej súčasťou boli Všeobecné obchodné podmienky v znení ich dodatkov, na základe ktorej boli žalovanému poskytnuté peňažné prostriedky za podmienok ustanovených touto zmluvou v spojení so všeobecnými obchodnými podmienkami. Žalovaný neplnil v stanovených termínoch splátky, čím porušil povinnosť podľa zmluvy, tak právny predchodca žalobcu vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru ku dňu 01.12.2019 a vyzval žalovaného na úhradu dlžnej sumy do 15 dní. Ku dňu postúpenia pohľadávky na žalobcu predstavovala táto suma vo výške 2.453,89 Eur, pozostávajúcu z istiny úveru vo výške 1.645,66 Eur, z riadneho úroku vo výške 700,36 Eur, z úroku z omeškania vo výške 99,87 Eur, z poplatkov vo výške 8,00 Eur. Žalobca si v tomto konaní uplatňuje aj úrok z omeškania vo výške 5% p.a. odo dňa 25.03.2020, t.j. dňom nasledujúcim po dni účinnosti postúpenia pohľadávky.

2. Okresný súd Banská Bystrica v upomínacom konaní vydal dňa 14.12.2020 Platobný rozkaz pod sp. zn. 36Up/2076/2020, ktorý sa žalovanému nepodarilo doručiť do vlastných rúk. O tejto skutočnosti Okresný

súd Banská Bystrica upovedomil žalobcu, a zároveň ho vyzval, aby v lehote 15 dní navrhol pokračovanie v konaní na súde príslušnom na prejednanie veci podľa zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (CSP). Žalobca navrhol pokračovanie v konaní na súde príslušnom na prejednanie veci podľa CSP a dňa 31.03.2021 bola predmetná vec postúpená tunajšiemu súdu.

3. Žalovaný sa k podanej žalobe a jej prílohám, ktoré mu boli doručené dňa 01.06.2021 zverejnením na úradnej tabuli tunajšieho súdu a na webovej stránke tunajšieho súdu od 17.05.2021 do 01.06.2021 spolu s poučením súdu podľa Civilného sporového poriadku a s Uznesením súdu s výzvou na vyjadrenie zo dňa 14.04.2021, doposiaľ nevyjadril.

4. Žalobca podaním doručeným súdu dňa 04.08.2021 zotrval na podanom návrhu v celom rozsahu, pričom súdu doložil výpis úveru za obdobie od 14.03.2016 do 26.05.2020 a kópie poštových zásielok preukazujúcich odoslanie výzvy zo dňa 30.10.2019, oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti dňa 02.012.2019, výzvy zo dňa 16.12.2019 a oznámenia o postúpaní pohľadávky zo dňa 31.03.2020, zároveň s kópiami uvedených písomností, ktoré už boli súčasťou spisu ako prílohy návrhu na začatie tohto konania. Na pojednávaní dňa 09.08.2021 žalobca zotrval na podanej žalobe v celom rozsahu a na všetkých písomných vyjadreniach, ktoré boli doručené súdu s tým, že poukázal na to, že žalovaný sa k podanej žalobe a k vyjadreniam nijakým spôsobom nevyjadril, a teda ich nerozporoval. Navrhol, aby súd vydal rozsudok v zmysle podaného návrhu, a teda zaviazal žalovaného na uhradenie sumy 2.453,89 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne odo dňa 25.03.2020, a zároveň si uplatnil aj náhradu trov konania vo vzťahu k žalovanému.

5. Okresný súd Humenné rozsudkom zo dňa 09.08.2021 v predmetnej právnej veci rozhodol tak, že žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 794,07 eura spolu s 5 % - ným ročným úrokom z omeškania od 25.03.2020 do zaplatenia, v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. V prevyšujúcej časti súd žalobu zamietol a žalovanému priznal právo na náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 38,94 %. V rámci odôvodnenia súd poukázal na to, že žalobca sa voči žalovanému domáhal zaplatenia istiny vo výške 2.453,89 eura, pozostávajúcej z neuhradenej istiny úveru vo výške 1.645,66 eura, z neuhradeného riadneho úroku vo výške 700,36 eura, z neuhradeného úroku z omeškania vo výške 99,87 eura, z neuhradených poplatkov vo výške 8,- eur a zákonného úroku z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.645,66 eura od 25.03.2020 do zaplatenia. Z odôvodnenia rozsudku tak vyplýva, že žalobca nadobudol pohľadávku na základe zmluvy o postúpení od postupcu - Slovenská sporiteľňa, a.s., Bratislava, ktorý poskytol žalovanému úver vo výške 2.500,- eur s úrokovou sadzbou 20,4 % ročne, RPMN vo výške 22,76 %, s výškou splátky 74,34 eura mesačne splatnou k 19. dňu v mesiaci, so splatnosťou prvej splátky dňa 19.04.2016, s počtom splátok 51, konečnou splatnosťou úveru 19.06.2020 a odplatom 20,40 % ročne. Na základe vykonaného dokazovania (predložených listinných dôkazov) súd prvej inštancie dospel k záveru, že žaloba je čiastočne dôvodná. Súd v odôvodnení svojho rozhodnutia citoval rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3Co/114/2014 zo dňa 05.11.2014 a uviedol, že z tohto rozhodnutia vyplýva, že pokiaľ úroková sadzba prevyšuje o 100 % priemernú úrokovú sadzbu za obdobné úvery poskytované bankami, je to netolerovateľné a je to v rozpore s dobrými mravmi, a preto súd aj tomto konkrétnom spore mal za to, že úrok je v rozpore s dobrými mravmi a dohodnutá úroková sadzba vo výške 20,24 % (správne 20,40 %) je v rozpore s dobrými mravmi, a preto je v tejto časti zmluva v zmysle § 41 Občianskeho zákonníka neplatná. Súd poukázal na to, že priemerná úroková miera obchodných bánk pri nových spotrebiteľských úveroch poskytovaných domácnostiam pri úveroch poskytovaných na obdobie od jedného roka do piatich rokov v mesiaci február 2016 bola na úrovni 9,91 % ročne a za IV. štvrtrok 2015 vo výške 10 % ročne. Zároveň poukázal na to, že ročná percentuálna miera nákladov (RPMN) vo výške 22,76 % uvedená v zmluve, viac ako dvojnásobne prekračuje priemernú úrokovú mieru obchodných bánk pri spotrebiteľských úveroch poskytovaných domácnostiam. Uvedená výška úroku porušuje, resp. prekračuje výšku odplaty stanovenú podľa § 1a ods. 1, ods. 4 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. a na základe uvedeného a v súlade s § 11 ods. 1 písm. g) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch je preto potrebné predmetný úver považovať za bezúročný a bez poplatkov, a teda žalobca môže od žalovaného požadovať iba sumu poskytnutých finančných prostriedkov. Keďže žalovaný čerpal úver vo výške 2.500,- eur a poukázal úhrady - splátky v celkovej výške 1.750,93 eura, rozdiel predstavuje sumu 749,- eur, ktorú súd žalobcovi priznal spolu s príslušným zákonným úrokom z omeškania od 25.03.2020, ako to navrhol žalobca, do zaplatenia a v prevyšujúcej časti súd žalobu zamietol. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 2 CSP a keďže úspech žalobcu predstavoval 30,53 % a neúspech 69,47 %, pomerne úspešnejšiemu žalovanému priznal voči pomerne neúspešnejšiemu žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 39,94 %.

6. Proti tomuto rozhodnutiu, v časti, v ktorej súd žalobu zamietol o zaplatenie 1.704,82 Eur s príslušenstvom a s tým súvisiaci výrok o priznaní náhrady trov konania žalovanému, podal žalobca odvolanie, a to z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b), f) a h) zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (CSP). Poukázal na to, že súd prvej inštancie v rámci odôvodnenia svojho rozhodnutia nesprávne uvádza úrokovú sadzbu 20,24 % ročne, pretože úroková sadzba bola vo výške 20,40 % ročne, pričom žalobca sa nestotožňuje s názorom okresného súdu, že táto úroková sadzba je v rozpore s dobrými mravmi, rovnako sa nestotožňuje s názorom, že RPMN uvedená v zmluve vo výške 22,76 % viac ako dvojnásobne prekračuje priemernú úrokovú mieru obchodných bánk pri spotrebiteľských úveroch poskytovaných domácnostiam, čo súd vyhodnotil s ohľadom na dikciu ust. § 11 ods. 1 písm. g) zákona č. 129/2010 Z. z. tak, že predmetný úver je bezúročný a bez poplatkov. Žalobca poukázal na to, že záver súdu ohľadom neplatnosti dojednania úrokov z úveru považuje za nepreskúmateľný, keďže súd iba konštatoval, že úroková sadzba vo výške 20,24 % ročne je v rozpore s dobrými mravmi, avšak vôbec neuviedol, akú úrokovú sadzbu by bolo možné považovať za primeranú v čase uzatvorenia zmluvy. Z uvedeného dôvodu preto považuje rozsudok za nepreskúmateľný, keďže súd považoval zmluvu za neplatnú v časti dojednaného zmluvného úroku bez náležitého odôvodnenia. Súd zároveň neuviedol, aká konkrétna úroková miera predstavuje hranicu, nad ktorú by na takéto dojednanie mohlo byť prihliadané ako na rozporné s dobrými mravmi. Žalobca poukázal na to, že zmluva bola uzatvorená dňa 14.03.2016 a podľa štatistiky NBS bola v období 03/2016 RPMN u úverov vo výške 10,84 % ročne pre nové obchody, resp. 9,66 % ročne pri štatistike zostavovanej ku koncu referenčného obdobia. V tejto súvislosti žalobca uviedol, že aj keby súd prvej inštancie vychádzal z premisy, že úrok nemôže prevyšovať viac ako 100 % oproti priemernému úroku poskytovanému bankami, tak v tomto prípade to nie je splnené, keďže úroková sadzba neprevyšovala priemer úrokov o viac ako 100 %. Ďalej uviedol, že dojednaná úroková sadzba, resp. odplata za poskytnutý úver je s prihliadnutím na spôsob a mieru zabezpečenia záväzku, objem poskytnutých peňažných prostriedkov, ako aj lehoty splatnosti primeraná a porovnateľná, preto dojednanie o odplate za poskytnutie úveru nemožno považovať za neplatné a v rozpore s dobrými mravmi. V súvislosti s výškou odplaty poukázal na to, že táto nesmie prevýšiť dvojnásobok priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov, pričom priemerná RPMN predstavovala výšku 12,79 %, čo pri dvojnásobku predstavuje 25,58 % a v zmluve uvedená odplata je 20,4 % a RPMN 22,76 %. Žalobca má teda nepochybne za to, že výška úrokovej sadzby, ako aj RPMN bola v zmluve dohodnutá platne, resp. v súlade s príslušnými právnymi predpismi a na úverovú zmluvu nemožno nazeráť ako na bezúročnú a bezpoplatkovú. Okresný súd na základe nesprávnych skutkových zistení súdený prípad nesprávne právne posúdil a nesprávnym procesným postupom znemožnil žalobcovi, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Žalobca preto navrhol, aby odvolací súd rozsudok v napadnutom rozsahu preskúmal v zmysle ust. § 388 CSP ho zmenil tak, že žalobe vyhovie v zamietajúcej časti, resp. v zmysle ust. § 389 ods. 1 CSP rozsudok zruší a vec vráti súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Zároveň navrhol, aby my súd priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

7. Na podklade odvolania žalobcu proti tomuto rozhodnutiu v časti, v ktorej súd žalobu zamietol o zaplatenie 1.704,82 Eur s príslušenstvom a s tým súvisiaci výrok o priznaní náhrady trov konania žalovanému, Krajský súd v Prešove s poukazom na ust. § 389 ods. 1 písm. b) a c) CSP, zrušil rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých výrokoch II. a III., t. j. vo výroku, ktorým bola žaloba v prevyšujúcej časti zamietnutá a v súvisiacom výroku o trovách konania a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

Zároveň uviedol, že úlohou súdu prvej inštancie bude presne zistiť priemernú hodnotu RPMN v zmysle § 4 ods. 1 NV č. 87/1995 Z.z., a z tohto údajov zistiť najvyššiu prípustnú výšku odplaty, pričom pokiaľ bude táto nižšia než RPMN uvedená v zmluve, nemožno prijať záver, že úver je z tohto dôvodu bezúročný a bez poplatkov, a to bez ohľadu na výšku úrokovej sadzby uvedenej v zmluve, keďže právna úprava zákona č. 129/2010 Z.z. účinná od 23.12.2015 zaviedla ustanovením § 11 ods. 1, písm. g) práve tento dôvod bezúročnosti a bezpoplatkovosti spotrebiteľského úveru, a keďže odplata, ktorej dojednanie je zároveň v súlade s ust. § 499 Obchodného zákonníka, zahŕňa samozrejme aj úrok, podľa názoru odvolacieho súdu, už po tejto právnej úprave nemožno, bez ďalšieho, uzavrieť, že pokiaľ zmluvný úrok prevyšuje o 100% priemernú hodnotu úroku poskytovanú bankami pri obdobnom type úveru, je v tejto časti zmluva neplatná. Povinnosťou súdu prvej inštancie bude teda v rozsudku popísať, ako súd postupoval pri danom porovnaní, teda, z akej hodnoty vychádzal a čo s čím porovnával tak, aby bol rozsudok preskúmateľný. Súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia (bod 17. odôvodnenia) okrem iného konštatuje, že RPMN vo výške 22,76 % viac ako dvojnásobne prekračuje priemernú

úrokovú mieru obchodných bánk pri spotrebiteľských úveroch poskytovaných domácnostiam, avšak neuvádza, z akého dôvodu urobil toto porovnanie a aký záver by mal vyplývať z tohto porovnania, resp., či mal na mysl iné porovnanie tak, ako to vyplýva z ust. § 11 ods. 1 písm. g) zákona č. 129/2010 Z. z., resp. presne špecifikovať, z akých dôvodov považuje úver za bezúročný a bez poplatkov, resp., z akého konkrétneho dôvodu považuje zmluvu v časti dojednania zmluvných úrokov za rozpornú s dobrými mravmi, a to práve aj so zohľadnením ust. § 11 ods. 1 písm. g) zákona č. 129/2010 Z.z., rozhodnutie náležite odôvodniť a opätovne rozhodnúť o trovách konania vrátane trov odvolacieho konania. Vyslovil právny názor, že z doterajšieho dokazovania sa javí, že predmetnú zmluvu o úvere nie je možné považovať za bezúročnú a bezpoplatkovú, a rovnako výšku odplaty za rozpore s dobrými mravmi.

8. Rozsudok súdu prvej inštancie o výroku I. sa stal právoplatným a vykonateľným dňa 28.09.2021.

9. Súd prvej inštancie opätovne vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom celého súdneho spisu v danej veci a zároveň doplnil dokazovanie v súlade s právnym názorom uvedeným v rozhodnutí Krajského súdu v Prešove a zistil tento skutkový stav.

10. Dňa 14.03.2016 právny predchodca žalobcu, spoločnosť Y. Y., G.Y., so sídlom W. Č.. XX, XXX XX U., Z.: XXXXXXXXX (ďalej aj ako „Banka“), uzavrel so žalovaným Zmluvu o splátkovom úvere (spotrebiteľský úver) č. XXXXXXXXXX (ďalej len „zmluva“), na základe ktorej bolo žalovanému poskytnutý Spotrebný úver na čokoľvek vo výške 2.500,00 Eur, s úrokovou sadzbou 21,90%, resp. s úrokovou sadzbou po zohľadnení zľavy 20,40% p.a., RPMN vo výške 22,76%, s výškou splátky 74,34 Eur mesačne splatnou k 19. dňu v mesiaci, so splatnosťou prvej splátky dňa 19.04.2016, s počtom splátok 51, s konečnou splatnosťou úveru 19.06.2020 a celkovou čiastkou spojenou s úverom vo výške 3.790,21 Eur. Úver bol čerpaný jednorazovo v plnej výške. Žalovaný sa zaviazal úver hradiť formou mesačných splátok v celkovom počte 51 splátok vždy k 19. dňu v mesiaci. (čl. 20-21). Súčasťou zmluvy o úvere boli štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere zo dňa 14.03.2016 (čl. 21-23) a Splátkový kalendár (amortizačná tabuľka) s označením klienta a čísla úveru, s výškou úveru a dátumom jeho poskytnutia, RPMN vo výške 22,76%, s dátumom prvej splátky a s dátumom konečnej splatnosti úveru, s prehľadom splácania úveru do konečnej splatnosti, ktorý zároveň obsahuje predpis splátok vrátane ich výšky, termínov ich splatnosti, výšky úrokov, ich započítanie na istinu a na úroky, celkovú sumu úveru (čl. 23-24). Súčasťou zmluvy boli aj Všeobecné obchodné podmienky Y. Y., G..Y.. (čl. 26-30), Produktové obchodné podmienky pre hypotekárne úvery a splátkové úvery Y. Y., G..Y.. (čl. 31-48).

11. Zostava prehľadu čerpania úveru a prehľad pohybov (čl. 51-58) obsahuje dátum založenia úveru dňa 14.03.2016, výšku celkových úhrad žalovaného v sume 1.750,93 Eur a zostatku pohľadávky vo výške 1.645,66,31 Eur, kedy poslednou uhradenou splátkou žalovaného je platba zo dňa 19.03.2018 (čl. 55 druhá strana), a zároveň žalobcom doložený výpis úveru za obdobie od 14.03.2016 do 26.05.2020 obsahuje prehľad čerpania úveru a prehľad splátok žalovaného, rovnako s poslednou splátkou žalovaného zo dňa 19.03.2018 (čl. 96-98).

12. Písomnosťou „Výzva“ zo dňa 30.10.2019 právny predchodca žalobcu oznámil žalovanému, že je ku dňu 30.10.2019 v omeškaní so splácaním pohľadávky banky vo výške 1.501,40 Eur a vyzval žalovaného uhradiť dlžnú sumu najneskôr do 15 dní od doručenia tejto výzvy a zároveň upozornil žalovaného, že pokiaľ v stanovenej lehote pohľadávku neuhradí, je banka oprávnená vyhlásiť jej mimoriadnu splatnosť v celom rozsahu (čl. 50, čl. 106). Výzva bola odoslaná doporučenou zásielkou dňa 04.11.2019 (čl. 105).

13. Písomnosťou „Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti“ zo dňa 02.12.2019 právny predchodca žalobcu oznámil žalovanému, že nastal prípad porušenia v zmysle bodu 8.1 písm. a) Produktových obchodných podmienok pre Hypotekárne a splátkové úvery Y. Y.Q., G..Y., s účinnosťou od 01.01.2015 v aktuálnom znení - omeškanie dlžníka so splácaním pohľadávky banky o viac ako 3 mesiace, a z uvedeného dôvodu Banka vyhlásila ku dňu 01.12.2019 mimoriadnu splatnosť pohľadávky zo Zmluvy. V uvedenej písomnosti právny predchodca žalobcu - banka zároveň vyzval žalovaného na úhradu pohľadávky zo zmluvy vo výške 2.319,91 Eur do 15 dní. (čl. 25, čl. 102). Písomnosť bola odoslaná doporučenou zásielkou dňa 04.12.2019 (čl. 101).

14. Písomnosťou „Výzva“ zo dňa 16.12.2019 právny predchodca žalobcu opätovne oznámil žalovanému, že pohľadávka banky je splatná v celom rozsahu a s jej úhradou je v omeškaní viac ako 3 mesiace, pričom výška splatnej a nezaplatennej pohľadávky predstavuje ku dňu 16.12.2019 sumu

2.319,91 Eur, vyzval žalovaného na jej úhradu, pričom ho upozornil, že banka je oprávnená postúpiť pohľadávku tretej osobe. (čl. 49, čl. 104). Výzva bola odoslaná doporučenou zásielkou dňa 18.12.2019 (čl. 103).

15. Na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok č. XXXX/XXXX/CE uzavretej dňa 24.03.2020 medzi žalobcom ako postupníkom a spoločnosťou Y. Y., G..Y., so sídlom W. Č.. XX, XXX XX U., Z.: XXXXXXXX, ako postupcom (čl. 12-18) došlo k postúpeniu pohľadávky žalovaného na žalobcu - spoločnosť EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska č. 5, 851 02 Bratislava - Petržalka, IČO: 35724803. Celková výška postúpenej pohľadávky bola vo výške 2.453,89 Eur vyčíslená v Prílohe k vyššie uvedenej Zmluve o postúpení pohľadávok (čl. 19).

16. Písomnosťou „Oznámenie o postúpení pohľadávky podľa § 526 a nasl. zákona č. 40/1964 Zb. - Občiansky zákonník“ zo dňa 31.03.2020 právny predchodca žalobcu oznámil žalovanému, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok č. XXXX/XXXX/CE uzavretej dňa 24.03.2020 Banka postúpila pohľadávku spolu s príslušenstvom a právami spoločnosti EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska č. 5, 851 02 Bratislava - Petržalka, IČO: 35724803 - žalobcovi (čl. 59, čl. 100). Písomnosť bola odoslaná doporučenou zásielkou dňa 01.04.2020 (čl. 99).

„Pokusom o zmier“ zo dňa 28.10.2020 právny zástupca žalobcu vyzval žalovaného na úhradu jeho dlhu v celkovej výške 2.483,20 Eur, najneskôr do dňa 07.11.2020 (čl. 60), ktorý bol podľa podacieho hárka odoslaný žalovanému dňa 29.10.2020 (čl. 60 druhá strana).

17. Zo súhrnných informácií o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch bankami a pobočkami zahraničných bánk za 4. štvrťrok 2015 vyplýva, že RPMN bola vo výške 12,79%. Zo štatistiky NBS o najvyššej prípustnej výške odplaty za poskytnutie spotrebiteľského úveru za 4. štvrťrok 2015 platná pre zmluvy o spotrebiteľskom úvere uzatvorené od 16. februára 2016 do 15. mája 2016 okrem iného vyplýva, že na ostatné spotrebiteľské úvery so zmluvnou splatnosťou nad 1 do 5 rokov vrátane, čo je aj prejednávaný prípad, sa vzťahuje najvyššia prípustná výška odplaty 25,58%.

18. Zo štatistiky NBS o priemerných úrokových mierach z úverov poskytnutých v eurách rezidentom eurozóny (stav a nové obchody) za rok 2016 vyplýva, v období uzavretia predmetnej zmluvy, teda v 03/2016 bola úroková miera vo výške 8,64% ročne pre nové obchody.

19. Žalobca vo svojom vyjadrení na základe výzvy zo dňa 30.03.2022 uviedol, že Krajský súd Prešov v Uznesení č.k. 9CoCsp/48/2021 - 156, zo dňa 24.02.2022 správne poukázal na skutočnosť, že v prípade prejednáwanej Zmluvy o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXX (ďalej aj „Zmluva“), ktorá bola uzatvorená dňa 14.03.2016 je potrebné skúmať údaje o odplate a priemerných hodnotách ročnej percentuálnej miery nákladov (ďalej aj „RPMN“) a nie porovnávať údaje o úrokovej sadzbe a RPMN. V prvom rade žalobca poukazuje na to, že úroková sadzba neslúži na porovnanie výhodnosti resp. nevýhodnosti úverov, a to najmä z dôvodov, že úroková sadzba nie je relevantným údajom, na základe ktorého je možné posúdiť výhodnosť úveru. Úroková sadzba nezohľadňuje výšku poplatkov a ďalších plnení spojených s úverom preto nie je ničím nezvyčajným, že úver s nižšou úrokovou sadzbou je pre spotrebiteľa menej výhodný v porovnaní s úverom s podstatne vyššou úrokovou sadzbou. Nie je preto objektívne možné porovnať úrokovú sadzbu s priemernými hodnotami úrokovej sadzby iných úverov a povedať, že je v rozpore s dobrými mravmi alebo neprimerane vysoká. Porovnávanie úverov na základe úrokovej sadzby je len nešťastným zvykom, pretože úroková sadzba nemá pre zhodnotenie výhodnosti úveru žiaden význam. Táto skutočnosť je samozrejme hlavným dôvodom zavedenia údajov o Ročnej percentuálnej miery nákladov, ktorá bola a stále je jediným objektívnym údajom. Určujúcim ustanovením pre stanovenie zákonnosti odplaty dohodnutej v Zmluve (ktorá zahŕňa aj dohodnutú úrokovú sadzbu) je ustanovenie § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého „Ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata prevyšovať najvyššiu prípustnú odplatu, ktorú možno od spotrebiteľa pri poskytnutí peňažných prostriedkov požadovať. Odplatu, podrobnosti o stanovení odplaty, kritériách jej stanovenia a najvyššiu prípustnú výšku odplaty ustanovuje vykonávací predpis.“ Týmto vykonávacím predpisom je nariadenie vlády č. 87/1995 Z.z. ktoré v § 1a bod 1 stanovuje: „Ak odseky 2 a 3 neustanovujú inak, odplata pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi nesmie prevýšiť dvojnásobok priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov podľa § 1 ods. 4 pri obdobnom úvere alebo pôžičke ročne. Podľa ustanovenia §1 ods. 4 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z.: „Na účely stanovenia najvyššej prípustnej výšky odplaty podľa § 1a sa použije priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov bánk a pobočiek zahraničných bánk pre

jednotlivé typy novoposkytnutých spotrebiteľských úverov zverejnená podľa osobitného predpisu, naposledy v čase predchádzajúcom uzavretiu spotrebiteľskej zmluvy.“ Platná hodnota priemernej RPMN nákladov bánk a pobočiek zahraničných bánk je uvedená v rámci Súhrnných informácií o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch bankami a pobočkami zahraničných bánk za 4. štvrtrok 2015, ktorý predkladáme v prílohe, a ktorý bol v súlade s ustanovením § 2 vyhlášky Ministerstva financií SR č. 289/2010 Z.z. zverejnený v posledný pracovný deň kalendárneho mesiaca nasledujúceho po uplynutí príslušného obdobia,

teda 29.01.2016 a v súlade s ustanovením § 9 ods. 2 písm. z) zákona č. 129/2010 Z.z., sa uplatňuje na zmluvy uzatvorené od 14.02.2016 do 15.04.2016. V zmysle tohto prehľadu bola priemerná hodnota RPMN pri novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch bankami a pobočkami zahraničných bánk za 4. štvrtrok 2015, pre úver splatný nad 1 do 5 rokov 12,79%. Dvojnásobok tejto hodnoty a najvyššia prípustná výška odplaty bola v prejednávanom prípade 25,58% p.a. V prejednávanom prípade bola v zmluve dohodnutá odplata vo výške 20,40 % p.a. pričom maximálna odplata pre prejedávaný úver bola 25,58% p.a. Odplata a ani úroková sadzba, ktorá je jej súčasťou tak nemôže byť v rozpore s dobrými mravmi. V zmysle vyššie uvedeného žalobca navrhuje, aby konajúci súd vyhovel v podanej žalobe.

20. Na základe takto zisteného skutkového stavu súd prvej inštancie právne uzatvára:

Podľa § 52 ods. 1, 2, 3, 4 zákona č. 40/1964 Zb. „Občiansky zákonník“ v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy (ďalej len ako „OZ“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1, 2, 3 OZ, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 5 OZ, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 53 ods. 6 OZ, ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata prevyšovať najvyššiu prípustnú odplatu, ktorú možno od spotrebiteľa pri poskytnutí peňažných prostriedkov požadovať. Odplatu, podrobnosti o stanovení odplaty, kritériách jej stanovenia a najvyššiu prípustnú výšku odplaty ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 54 ods. 1, 2 OZ, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 53 ods. 9 OZ, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

Podľa § 565 OZ, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, účinného v čase uzavretia zmluvy, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona možno poskytnúť len bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa,

poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa; tým nie je dotknuté bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu.

Podľa § 2 písm. d) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, účinného v čase uzavretia zmluvy, zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, účinného v čase uzavretia zmluvy, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, účinného v čase uzavretia zmluvy, Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka 18) musí obsahovať tieto náležitosti:

a) druh spotrebiteľského úveru,

b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,

c) adresu veriteľa, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

d) meno, priezvisko, dátum narodenia, rodné číslo a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,

i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,

j) odplatu podľa osobitných predpisov, 18aa)

k) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

l) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

m) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

n) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,

o) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,

p) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

q) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,

r) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
s) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
t) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
u) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
v) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
w) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
x) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
y) názov a adresu príslušného orgánu dohľadu podľa § 23,
z) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrťrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok.
aa) názov zmluvy, ktorý obsahuje slová spotrebiteľský úver v príslušnom gramatickom tvare.
Podľa § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, účinného v čase uzavretia zmluvy, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,
b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa),
c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo
d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa,
e) veriteľ spotrebiteľský úver poskytne inak ako bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa¹⁾ a nejde o bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovateľ úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu,^{18b)}
f) veriteľ v zmluve o spotrebiteľskom úvere neuvedie všetky plnenia, ktoré pre spotrebiteľa vyplývajú z poskytnutia spotrebiteľského úveru alebo s ním súvisia,
g) ročná percentuálna miera nákladov spotrebiteľského úveru prekračuje najvyššiu prípustnú výšku odplaty stanovenej podľa osobitných predpisov.^{18aa)}
Podľa § 39 OZ, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.
Podľa § 41 OZ, ak sa dôvod neplatnosti vzťahuje len na časť právneho úkonu, je neplatnou len táto časť, pokiaľ z povahy právneho úkonu alebo z jeho obsahu alebo z okolností, za ktorých k nemu došlo, nevyplyva, že túto časť nemožno oddeliť od ostatného obsahu.
Podľa § 517 ods. 1, ods. 2 OZ, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.
Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka účinného, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky²⁾ platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.
Podľa § 1 ods. 4 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, na účely stanovenia najvyššej prípustnej výšky odplaty podľa § 1a sa použije priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov bánk a pobočiek zahraničných bánk pre

jednotlivé typy novoposkytnutých spotrebiteľských úverov zverejnená podľa osobitného predpisu,2a) naposledy v čase predchádzajúcom uzavretiu spotrebiteľskej zmluvy.

Podľa § 1a ods. 1, ods. 4 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, ak odseky 2 a 3 neustanovujú inak, odplata pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi nesmie prevýšiť dvojnásobok priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov podľa § 1 ods. 4 pri obdobnom úvere alebo pôžičke ročne. Na účely tohto nariadenia vlády sa obdobným úverom alebo pôžičkou rozumie obdobný produkt, ktorý je svojou povahou najbližší forme poskytnutia peňažných prostriedkov spotrebiteľovi podľa predchádzajúcej vety. Najvyššia prípustná výška odplaty sa posudzuje podľa pravidiel uvedených v odsekoch 1 až 3 ku dňu uzavretia spotrebiteľskej zmluvy, ktorej predmetom je poskytnutie peňažných prostriedkov spotrebiteľovi.

Podľa § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, účinného v čase uzavretia zmluvy, práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a a) ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu18b) na veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu,18b) a

b) prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

Podľa § 524 ods. 1, 2 OZ, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené. Podľa § 2 ods. 1 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách účinného v čase uzavretia zmluvy o postúpení pohľadávok, banka je právnická osoba so sídlom na území Slovenskej republiky založená ako akciová spoločnosť,1) ktorá je úverovou inštitúciou podľa osobitného predpisu1ab) a ktorá má bankové povolenie. Iná právna forma banky sa zakazuje.

Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách účinného v čase uzavretia zmluvy o postúpení pohľadávok, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu (pozn. § 17 ods. 1 a 2 zákona č. 129/2010 Z. z.; § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka), ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu (pozn. § 20 ods. 6 a 8 zákona č. 90/2016 Z. z.). Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

21. Nie je sporné, že posudzovaný právny vzťah strán sporu je vzťahom založeným spotrebiteľskou zmluvou, konkrétne zmluvou o spotrebiteľskom úvere - Zmluvou o splátkovom úvere zo dňa 14.03.2016. Žalobca - právnická osoba - podnikateľ bol od uzavretia zmluvy v postavení dodávateľa a žalovaný - fyzická osoba - nepodnikateľ bol v postavení spotrebiteľa. Uvedený právny vzťah je režim spotrebiteľského práva a súd ho posudzoval podľa noriem spotrebiteľského práva, a to podľa osobitných právnych predpisov - zákona o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, zákona o ochrane spotrebiteľa, zákona o bankách a všeobecného právneho predpisu - Občianskeho zákonníka, účinných v rozhodnom období.

Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmlúv a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné a preto neplatné. Vychádza sa

z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti, a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou. Sám žalobca pritom postavenie žalovaného ako spotrebiteľa v tomto konaní nespochybňoval.

22. Rovnako nie je sporné, že záväzkový vzťah, pohľadávka z ktorého je predmetom tohto konania, je bankový úver, ktorý na rozdiel od úverov, napr. od nebankových spoločností, je regulovaný aj špeciálnou právnou úpravou zákona o bankách. Banka je štátom autorizovaná inštitúcia, ktorej činnosť v zmysle § 2 ods. 3 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách podlieha bankovému povoleniu a nad činnosťou bánk zároveň vykonáva dohľad Národná banka Slovenska. Bez bankového povolenia nemôže nikto prijímať vklady, ak osobitný predpis neustanovuje inak; bez bankového povolenia nemôže nikto poskytovať z vkladov úroky alebo iné odplaty, ktoré sú daňovým výdavkom podľa osobitného predpisu; bez bankového povolenia nemôže nikto poskytovať úvery a pôžičky v rámci predmetu svojho podnikania alebo predmetu inej svojej činnosti, z návratných peňažných prostriedkov získaných od iných osôb na základe verejnej výzvy, ak osobitný predpis neustanovuje inak; bez bankového povolenia nemôže nikto poskytovať platobné služby pre iného v rámci predmetu svojho podnikania alebo predmetu inej svojej činnosti, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

Spôsobilým predmetom postúpenia pohľadávky v zmysle § 92 ods. 8 vyššie uvedeného zákona o bankách môže byť iba pohľadávka alebo jej časť, ktoré sú už splatnými, a to za predpokladu predchádzajúcej písomnej výzvy po tom, čo bol klient banky nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškani. Uvedené predpoklady sú zákonným predpokladom pre platné postúpenie pohľadávky banky a musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky.

Zákonná úprava postúpenia pohľadávky bankou alebo pobočkou zahraničnej banky (ďalej len „banka“) je obsiahnutá v zákone č. 483/2001 Z. z. o bankách o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov ako osobitná úprava (lex specialis) pred všeobecnou úpravou (lex generalis) o postupovaní pohľadávok v zmysle § 524 až § 530 Občianskeho zákonníka, a to od nadobudnutia účinnosti aktuálneho zákona o bankách od 1. januára 2002.

V zmysle zákona o bankách pre platné postúpenie pohľadávky banky musia byť splnené kumulatívne všetky podmienky upravené v § 92 ods. 8 tohto zákona, t.j. pohľadávka banky môže byť postúpená (aj jej časť), ak je splatná, a to až po predchádzajúcej písomnej výzve a omeškanie klienta so splnením postupovanej pohľadávky je nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní. Osobitná regulácia pravidiel pre postúpenie bankovej pohľadávky oproti všeobecnej právnej úprave bolo uzákonené z dôvodu, aby sa umožnilo bankám ako krajné opatrenie proti chronickým neplatičom dlhov použiť inštitút postúpenia svojej pohľadávky zodpovedajúcej nesplácanému dlhu, a to aj osobe, ktorá nie je bankou. Takéto postupovanie bánk voči ich klientom zákon o bankách doteraz výslovne neupravoval, čo v praxi spôsobovalo vážne výkladové problémy pri riešení otázky, či by pri prípadoch postúpení pohľadávky banky voči jej klientovi došlo alebo nedošlo k porušeniu bankového tajomstva s cieľom ochrany klientov bánk. Striktné podmienky postúpenia pohľadávky vo svojom súhrne opodstatňujú záver o zákaze postúpenia bankovej pohľadávky so súčasným stanovením výnimiek z tohto zákazu a nepodporujú záver o možnosti odklonu od pravidla cesie bankovej pohľadávky v neprospech spotrebiteľa. Nedodržaním zákonných podmienok postúpenia bankovej pohľadávky v spotrebiteľských veciach sa takéto postúpenie dostáva do rozporu s dikciou zákona s priamym dopadom na platnosť právneho úkonu. Prezumpcia znalosti predpisov zverejnených v zierke zákonov pritom vylučujú dobromyseľnosť postupníka.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti súd prvej inštancie skúmal platnosť postúpenia predmetnej pohľadávky žalovaného, a teda, či v konaní je daná aktívna vecná legitímácia na strane žalobcu. Aktívnu vecnú legitímáciu sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva subjektu - navrhovateľovi ním uplatňované právo (nárok), respektíve mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúmanie vecnej legitímácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane navrhovateľa), alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane odporcu) je imanentnou súčasťou súdneho konania (porov. rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 29.06.2010, sp. zn. 2Cdo/205/2009).

Súd mal za preukázané, že postupca - Slovenská sporiteľňa, a.s. ukončil záväzkovo-právny vzťah uzatvorený zmluvou o splátkovom úvere - spotrebiteľský úver medzi postupcom na jednej strane a žalovaným na druhej strane a vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru, a to ku dňu 01.12.2019, pričom na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru bol žalovaný upozornený písomnosťou - výzvou zo dňa 30.10.2019 pre nezaplatenie splátky splatnej dňa 19.04.2018, teda v súlade s vyššie citovanými zákonnými ustanoveniami. Následne Oznámením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti právny

predchodca žalobcu oznámil žalovanému, že ku dňu 01.12.2019 vyhlásil mimoriadnu splatnosť pohľadávky zo Zmluvy o splátkovom úvere.

Ďalej Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 24.03.2020 v spojení s Prílohou k tejto zmluve, došlo k postúpeniu pohľadávky žalovaného z predmetnej Zmluvy o splátkovom úvere od právneho predchodca žalobcu - spoločnosť Slovenská sporiteľňa, a.s., na žalobcu.

Z obsahu súdneho spisu je zrejmé, že pred postúpením pohľadávky došlo zo strany právneho predchodcu žalobcu k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti ku dňu 01.12.2019. Súd mal zo strany žalobcu preukázané, že následne písomnou výzvou (banky) po tom, čo bol žalovaný nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splácaním jednotlivých už splatných splátok, bol zo strany pôvodného veriteľa (banky) žalovaný opätovne vyzvaný na zaplatenie celej splatnej pohľadávky a to písomnosťou zo dňa 16.12.2019. Súd konštatuje, že splnenie zákonom požadovaných predpokladov na postúpenie splatnej pohľadávky boli v konaní preukázané, a teda žalobca má v konaní aktívnu vecnú legitimitáciu.

23. Z dôvodu, že tento súd je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu, opätovne preskúmal hodnotu a výšku odplaty v predmetnej zmluve, a teda opätovne zisťoval priemernú hodnotu RPMN v zmysle § 1 ods. 4 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z.

Na základe vykonaného dokazovania súd napokon dospel k záveru, že žaloba je v celom rozsahu dôvodná. Právny predchodca žalobcu a žalovaný uzatvorili dňa 14.03.2016 zmluvu, na základe ktorej právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému úver vo výške 2.500,00 Eur, ktorý sa žalovaný zaviazal splácať v 51 pravidelných mesačných splátkach po 74,34 Eur. Zároveň si právny predchodca žalobcu a žalovaný v zmluve okrem iného dohodli úrok vo výške 21,90%, resp. 20,40% po zohľadnení zľavy, a odplatu vo výške 20,40%. V zmluve je uvedená RPMN vo výške 22,76% a priemerná hodnota RPMN vo výške 17,18%. V zmysle § 1a ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., odplata pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi nesmie prevýšiť dvojnásobok priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov podľa § 1 ods. 4 cit. nariadenia pri obdobnom úvere. Ako vyplýva zo súhrnných informácií o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch bankami a pobočkami zahraničných bánk za 4. štvrtrok 2015 RPMN bola vo výške 12,79%, a teda aj najvyššia prípustná výška odplaty v prejednávanom prípade je 25,58% ročne. V prípade predmetnej spotrebiteľskej zmluvy bola v dohodnutá odplata vo výške 20,40 % p.a., teda nižšia než maximálna možná odplata pre prejednávaný úver, teda pri uvedených údajoch odplata neprevyšuje dvojnásobok priemernej RPMN a zároveň RPMN uvedená v zmluve neprekračuje najvyššiu prípustnú výšku odplaty stanovenú podľa osobitných predpisov.

Vzhľadom na všetky uvedené skutočnosti a výsledky vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že nárok žalobcu je dôvodný, a žalobe v celom rozsahu vyhovel, teda priznal žalobcovi zostávajúcu časť žalovanej istiny vo výške 1.704,82 Eur. Žalovaný nezaplatil ani časť z dlžnej sumy po zosplatnení, žalobca požadoval úrok z omeškania od 25.03.2020, súd preto priznal žalobcovi aj uplatnený úrok z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 896,59 Eur odo dňa 25.03.2020 do zaplatenia tak, ako je uvedený vo výrokovej časti rozhodnutia.

24. Podľa § 262 ods. 1, ods. 2 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Podľa § 255 ods. 1, 2 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

Žalobca bol v konaní úspešný v rozsahu 100%, preto súd o trovách konania rozhodol v súlade § 255 CSP tak, že žalobca má nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100% s tým, že o samotnej výške trov bude rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením súdneho úradníka.

Poučenie:

Podľa § 355 ods. 1 CSP je proti tomuto rozsudku prípustné podať odvolanie.

Podľa § 358 CSP odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

Podľa § 362 ods. 1 CSP odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje - teda prostredníctvom Okresného súdu Humenné na Krajský súd v

Prešove. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 362 ods. 2 CSP odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom súde.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 CSP Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozsudkom dobrovoľne splnená v stanovenej lehote po nadobudnutí jeho právoplatnosti a vykonateľnosti, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.